



Από ένα εθελοντή

Επειδή δεν έχουμε παρά ο ένας τον άλλο, επειδή όσα άψυχα και για να έχουμε η απουσία της ζεστασιάς, της επικοινωνίας, της έννοιας για τον άλλο χάσκει σαν λακούβα στο δρόμο



Της **ΑΛΕΚΑΣ ΓΡΑΒΑΡΗ ΠΡΕΚΑ**

μας και μας καταπίνει, γεννήθηκε ο εθελοντισμός. Στην αρχή, απλά για να ανακουφίσει στις δυσκολίες, αλλά, κυρίως μετά μέσα στις ανείπωτες τραγωδίες που κύπησαν τον τόπο, στάθηκε στήριγμα για χιλιάδες.

Ξέχωρη ήταν η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού για το Παγκύπριο Συντονιστικό Σώμα Εθελοντισμού και τον πρόεδρό του κ. Σταύρο Ολύμπιο. Ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων, με ξεχειλίσιμα καρδιάς πάντα άμεσα και εκ του προχείρου να εμπνυχώνει τους εθελοντές, να ανοίγει δρόμους για την προσφορά. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας μίλησε για την κοινωνική αλληλεγγύη και τον αλτρουισμό που κάτω από την καθοδήγηση του κ. Ολύμπιου έσπρωξαν ακόμα και τη στήριξη από το κράτος. Ο ίδιος ο κ. Ολύμπιος ανταπέδωσε την τιμή στους δεκάδες χιλιάδες εθελοντές, που με την ακοίμητη δράση τους έδωσαν ζωή εκεί που όλα χάνονταν.

Αν αναλογιστεί κανείς πώς ξεκίνησαν κάποιες φιλάνθρωπες κυρίες με κάποια γλυκά και ρουχαλάκια και που φτασαμε, μονο περηφانيا μπορεί να νοιώσουν το Σώμα, οι εθελοντικές οργανώσεις, τα Συμβούλια Κοινοτικού Εθελοντισμού, οι χιλιάδες εθελοντές που σπηρίζουν χρόνια τώρα τον άνθρωπο, όποιος και να 'ναι, ό,τι χρώμα και αν έχει, όποια γλώσσα και αν μιλά...

Ένας εθελοντής με δεκαετίες παρουσίας στη δράση, εκπλήττεται στη σύγκριση με τα πρώτα βήματα. Άπειρες οι προσπάθειες του ΠΣΣΕ για παγίωση του εθελοντισμού για πιέσεις στο Κράτος, να θεσπίσει

νομοθεσίες για στήριξη του εθελοντισμού. Έτσι γεννήθηκαν το Γραφείο του Επιτρόπου Εθελοντισμού, ο θεσμός του Σπιτιού του Εθελοντή και προωθήθηκαν η υιοθέτηση της Ευρωπαϊκής Διακήρυξης «Δικαιώματα και Ευθύνες του Εθελοντή», η συνεργασία με την Πολιτική Άμυνα, την Πυροσβεστική, το Τμήμα Δασών, η διάδοση του εθελοντισμού στα σχολεία, η ασφαλιστική κάλυψη των εθελοντών, ο έλεγχος των εθελοντικών οργανώσεων κά.

Με τις Διοικούσες Επιτροπές, τα Συμβούλια, τη Βουλή των Γερόντων, τα 40 χρόνια του εθελοντισμού ορθώνονται απέναντι στην αδιαφορία και τον ατομικισμό με τις αστειρέστες αξίες του λαού, του απλού ανθρώπου που με την αγάπη, την αλληλεγγύη έκανε πραγματικότητα ένα θαύμα που κανείς από τους πρώτους εθελοντές δεν θα μπορούσε να φανταστεί. Το θαύμα αυτό επιστρέφεται σαν αντίδωρο στον κάθε εθελοντή χαρίζοντάς του μια υπαρκτική ζεστασιά με την αίσθηση ότι υπάρχει, επειδή ο άνθρωπος μέσα από τη φύση του ψάχνει στον καθένα απέναντι του επιβεβαίωση για την ίδια την ύπαρξή του. Και μέσα από τον εθελοντισμό απαλλάσσεται από τη μοναξιά του όντος, κερδίζει αυτοσεβασμό, γιγαντώνεται σ' ένα μοναδικό σκοπό ζωής. Μήπως αυτός είναι ο χαμένος παράδεισος; Μήπως αν, αδιαφορώντας για έναν άνθρωπο, κόβουμε μια φλέβα, μια πηγή ζωής και οδηγούμαστε στο κάστρο της στιγμιαίας αυτάρκειας που το επόμενο λεπτό μπορεί να γίνει θανάσιμη έλλειψη; Μήπως κόντρα στο Γάλλο υπαρξιστή φιλόσοφο, Jean-Paul Sartre που διατεινόταν «Η κόλασή μου είναι οι άλλοι» μπορούμε να αντιτάξουμε την αίσθηση του εθελοντή «ο παράδεισός μου είναι οι άλλοι;»

*** Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικής Πρόνοιας της Βουλής των Γερόντων**